

Lukiolaisetko tekniikkaosaajia? – Järvenpään lukion AV-tiimi: ”Ilman meitä showta ei olisi!”

Järvenpään lukion areenan tekniikasta vastaava kolmen hengen opiskelijaryhmä – Niklas, Ville ja Jemina – antoi Järjelle haastattelun.

Pieni joukko opiskelijoita saapuu kakkoskerroksen tekniikkapöydän eteen hieman ennen areenalla alkavaa esitystä – he kuuluvat Järvenpään lukion AV- eli audiovisuaaliseen tiimiin, joka vastaa useimpien koululla pidettyjen tapahtumien, pääasiassa konserttien ja tanssiesitysten, teknisestä puolesta.

Esitystä kuvataan kahdella kameralla.

Edellisenä päivänä AV-tiimillä ja esiintyjillä on ollut nopea kenraaliharjoitus, jossa on käyty show läpi kokonaisuudessaan. Tämä tarkoittaa muun muassa lavan valaistuksen ja esityksen rakenteen pohtimista.

Perusteellinen valmistautuminen ei kuitenkaan useimmiten ole tarpeellista saati mahdollista.

"Aina ei ilmoiteta ajoissa eli ilman harjoitteluakin on pärjättävä", kertoo areenan valaistusta ja esityksen livestriimausta hoitava Niklas Linderoos.

"Kerran mulle laitettiin viestiä keskellä tuntia, että pääsisinkö seuraavalla välkällä järjestämään esitystä, ja no kyllä mä sitten pääsin."

Niklas aloitti AV-tiimissä viime vuoden toisessa jaksossa käytyään oppilaitostekniikkakurssin. Sen jälkeen keikkoja on tullut säännöllisesti, etenkin vuodenvaihteessa ja lukuvuoden lopussa tiiviisti.

Niklas on kiintynyt erityisesti valopöytään eli areenan valoja säätelevään laitteeseen: "Siinä pääsee olemaan luova ja pidän siitä."

Show alkaa. Kahdeksan metrin pituinen kaistale lukusalin edessä on suljettu läpikululta esityksen ajaksi, jotta AV-tiimi voi työskennellä rauhassa. Pöydän molemmille puolille on asetettu kamerat, joiden kuvaamaa videota heijastetaan liveinä kolmannesta kerroksesta riippuvalle valkokankaalle – tästä huolehtii Ville Salonen, lempinimeltään Vernus, joka tunnetaan koulun tubettajana.

Ville ylläpitää, omansa ohella, Järvenpään lukion Youtube-kanavaa, jossa julkaistaan erilaisia projekteja ja livestriimauksia. Hän tuottaa kanavalle sisältöä, esimerkiksi

eri linjojen esittelyvideoita.

Järvenpään lukio youtubessa: [@jarvenpaanlukio](#)

Tekniikka ei kuitenkaan alun perin ollut Villen kiikarissa.

”Mulla ei ole koskaan ollut suurta kiinnostusta tekniikkaan, ja en todellakaan kokenut olevani mikään hyvä siinä.” kertoo Ville. ”Oppilaitostekniikkakurssin käytyäni ja näitä hommia tehdessäni olen huomannut, ettei tämä olekaan hirveän vaikeaa – kuka tahansa tän voi oppia!”

Esiintyjät vaihtuu ja show jatkuu. Kerrosta alempana sijaitsee äänentoistoa ja mikkejä säätelevät koneistot, joita ohjailee musiikkilinjalla opiskeleva Jemina Tamminen. Samana päivänä tuntia ennen konserttia on tehty soundcheck esiintyjien kanssa, jotta kaikki sujuisi mutkattomasti. Esityksen aikana Jeminan tehtävä on miksata eli varmistaa, että eri soittimet ja mikit soivat halutulla tavalla.

Ville Salonen (vas.), Jemina Tamminen (kes.) ja Niklas Linderoos (oik.).

Jemina on tiimin tuorein jäsen: hän liittyi AV-tiimiin viime syksynä oppilaitostekniikkakurssin innostamana.

Show saadaan päätökseen ja jälleen toinen keikka on takana onnistuneesti. Toisen vuoden opiskelijoista koostuva tiimi jatkaa samalla kokoonpanolla todennäköisesti valmistautumiseen saakka, jos uusia halukkaita ei löydy.

AV-tiimi on keskeinen osa koulun tapahtumia – ilman sitä soittajat, tanssijat, puhujat ja muut esiintyjät joutuisivat huutamaan, jotta kolmanteen kerrokseen kuuluisi, ja esiintymään pimeässä.

”Ilman meitä showta ei olisi!” tiivistää Jemina.

Mikä on oppilaitostekniikkakurssi?

- Erityisesti ensimmäisen ja toisen vuoden opiskelijoille suunnatulla oppilaitostekniikkakurssilla (YTK18) oppii muun muassa: areenan ja auditorion kuva- ja äänitekniikan käyttöä, koulun kamerakaluston käyttöä tapahtumien taltioinnissa, studiosalamoiden käytön perusteet valokuvauksessa ja koulun verkon käyttöä.
- Kurssin suorittaneista muodostetaan ”AV-tiimi”, jonka jäseniä pyydetään avuksi hoitamaan tekniikkaa koulun eri tapahtumissa ja auttamaan henkilökuntaa sekä oppilaita teknisissä ongelmissa.
- Kurssin vetäjänä toimii tällä hetkellä Petra Koivu.

Kohta tämänkin kolumnin

kirjoittaa robotti

Joukko lumalinjalaisia kävi Teknologia 15 -messuilla Helsingin messukeskuksessa tutustumassa automaatioalaan. Robotteja, koneita ja ties mitä antureita oli moneen lähtöön – jopa niin paljon, että heräsi kysymys: riittääkö töitä tulevaisuudessa myös ihan meille ihmisille?

Näin tulevana abiturienttina pitäisi jatko-opintosuunnitelmien olla jo loppusuoralla. Monivaiheisen pähkäily- ja napanheittoprosessin tiimellyksessä on kokonaan unohtunut, jos oma tulevaisuuden ammatti onkin koulusta valmistuessa lähes täysin automatisoitu ja töitä ei täten löydykään. Valitsemalla mahdollisimman akateeminen ura on kai mahdollisuuksia välttyä tältä, mutta työpaikasta voi oikeasti kilpailla robotti pian useammassakin yrityksessä. Työnhaussa tämä tuottanee ongelmia etenkin suppeammin koulutetuille.

Pääministeri luottaa suomalaisen automaatio-osaamiseen.

Vielä pitkään automatisaatio tulee koskemaan lähinnä vain hyvin tylsiä ja konemaisia toimintoja, kuten pakettien lajittelua tai tuotteiden valmistusta tehtaissa. Tulevaisuudessa toivoisin kuitenkin näkeväni myös paljon monimutkaisempia järjestelmiä täysin automatisoituna – itsestään ajavat autot ovat jo siirtyneet suunnittelupöydiltä

todellisuuteen, mutta miltä kuulostaisi esimerkiksi automatisoitu juna? Ainakaan nykyisenkaltaisia säästöpaineita ei robottikonnareihin ja kuljettajiin kohdistuisi.

Nykyisen hallituksen nokkamies näkeekin automatisaatiossa suuria mahdollisuuksia, jos ei junissa niin ainakin perinteisessä teollisuudessa. Tuotanto voitaisiin siirtää halpamaista takaisin Suomeen, mikä hyödyttäisi erityisesti pieniä yrityksiä. Kokonainen tehdas voisi siis pyöriä muutaman ihmisen voimilla, mutta hetkinen, lyhyelläkin matematiikalla tajuaa työpaikkojen määrän tässä esimerkissä vähenevän. Kaikkien alalla toimivien mielestä asia on toisinpäin, mutta ei pääministeri Juha Sipilälläkään Teknologia 15 -messujen puheessa ollut tarjota täysin vedenpitäviä ehdotuksia. Työttömien määrässä voidaan siis nähdä aluksi nousua, mutta ratkaisuna lienee vain sopeutua ja hankkia uusi ammatti – tai alkaa kehittää niitä robotteja itse.

Vaikka tarinat vanhusten kanssa juttelevista hoitajaroboteista jäävätkin vielä tiedelehtiin ja itsestään kulkevat junat busseihin kypsyneen lukiolaisen haaveeksi, voivat hurjimmatkin kuvitelmamme muuntua yllättäen todeksi. Sitä ennen automatisaatio, robotisaatio, tai mikä tahansa muu Twitterissä hyvältä näyttävä muotisana tulee tavalla tai toisella uudistamaan jokaisen ammattia. Onhan pohjimmiltaan kyse vain siitä, että ihmiset siirtävät laiskuuksissaan töitään muille, tässä tapauksessa koneille. Ja jos ajattelit välttää koneellistumiselta hankkiutumalla kirjailijaksi, olet turvassa vain hetken: nykyisestä Wikipediastakin yli puolet on koostettu ilman ihmisajattelua.